

Avskaffa AT på universitetssjukhusen – för bättre utbildning!

»Landsting söker utomlands för att råda bot på läkarbrist» (Läkartidningen 7/00). Det gäller Kalmar och Skaraborg. »Ta ansvar för arbetsmiljön och de läkare som redan finns här i stället», säger Läkarförbundet i samma nummer. Genom personligt bemötande och flexibilitet har man i Arvika fått fler AT-tjänster tillsatta, redovisas i 11/00. Det är nog goda initiativ, men det räcker inte. Läkarbristen är relativ!

Kö i Stockholm, vakanser i norr

Landstingsförbundets enkät till landstingen visar att i Stockholm är det kö till AT-blocken. Ändå hade man 167 stycken 1999. I Norrbotten är antalet vakanta block samtidigt större än någonsin. Bara två av åtta AT-block har blivit tillsatta i Hälsingland i år (Läkartidningen 10/00). Sedan Socialstyrelsen i mitten av 1990-talet slutade fördela AT-blocken har antalet block i

Stockholm ökat mycket kraftigt, från 100 till 160 i år.

Socialstyrelsen säger: Vi har ingen läkarbrist, men de nyexaminerade finns i Stockholm och utflyttningen är liten. Av de 900 som legitimerades 1989 fanns i juni 1999 462 stycken i Stockholm, Göteborg och Malmö (enligt Clas Tollin, Socialstyrelsen, på möte med Södra regionvårdsnämnden den 20 januari 2000). Landstingen slåss alltså med mycket ojämna vapen om AT-läkarna sedan Socialstyrelsen slutade styra fördelningen.

Bättre utbildning i landsorten

Men vore det inte synd om AT-läkarna om man tvingade ut dem i landsorten? Nej, absolut inte. De skulle få en mycket bättre utbildning, bli bättre läkare och sedan även bättre forskare med en god klinisk bas.

Som studierektor och f d AT-läkare på universitetssjukhus vet jag att mål-

beskrivningens allmänna mål – »Under AT ska AT-läkaren uppnå en god förmåga att självständigt och med hög säkerhet kunna utföra de medicinska basrutinerna i hälso- och sjukvården» – inte alltid uppfylls på universitetssjukhus.

Som vårdcentralschef letade jag framför allt efter kolleger som hade gjort tidigare tjänstgöring, helst redan från AT, utanför universitetssorter.

Uppmaning till beslutsfattarna

Jag vill alltså uppmana Socialstyrelsen och Landstingsförbundet att gemensamt se till att fördela läkarna bättre till Sveriges folk, ge AT-läkarna bättre utbildning och ge forskningsjukhusen läkare med en bättre klinisk bas – genom att avskaffa AT på universitetssjukhusen.

Elisabeth Jaenson

distriktsläkare och studierektor, Sorgenfrimottagningen, Malmö

Läkarförbundet sviker sitt första bud – Skarp protest mot förbundets agerande i inhemskt ”Sacharow-fall”

Först vill jag försäkra att alla sakförhållanden i den i Tage Danielssons mening osannolika historia som jag av utrymmesskäl blott kan teckna några konturer av här är autentiska. Det rör sig om en organiserad »människojakt» (insändare i Östgötakorrespondenten av den 17/2) som sedan flera år pågått mot ett gift par; hustrun god läkare och maken (nu f d) universitetslektor i Linköping.

Många seriösa aspekter

Det finns många seriösa aspekter på det inhemska Sacharow-fall det är frågan om. Det handlar – uttryckt i de arbetsrättsliga termer som jag finner slutligen kvarstå och som måste vara Läkarförbundets oförytterliga åtagande att förfäktat utifrån den ståndpunkten – om en distriktsläkare i Linköping som i januari 1996 tackade ja till ett personligt specialerbjudande om tillsvidareanställning, vilket både Landstinget och Läkarförbundet sedermera omtolkade till att hon egentligen menade nej. I juni 1997 blev hon avstängd från att arbeta

med patienter i landstinget. Än en gång skulle hon ha tackat nej till ett erbjudande om fast tjänst som Läkarförbundet ånyo ordnat och hon skriftligen accepterat. Upprepade försök att få verka som läkare i Östergötland blev sedan resultatlösa. Hon har belagts med yrkesförbud utan att kollegor eller Läkarförbundet opponerar sig.

Domen överklagad till AD

Två år senare vann hon i tingsrätten som dömde ut ett skadestånd på en miljon kronor. Landstinget har överklagat till Arbetsdomstolen som satt ut målet till 13 april 2000. I augusti 1999 hade Arbetsdomstolen godkänt uppsägningen av hennes make. Sedan november 1998 arbetar hon som distriktsläkare i Kalmar landsting. Hon är facklig förtroendeman och skyddsombud för Läkarförbundet.

I detta sammanhang vill jag koncentrera mig på en protest mot den icke blott fega och osolidariska utan verkligt destruktiva medlöparroll som jag

hävdar att Läkarförbundet både lokalt och nationellt spelat visavi vår kollega och som för henne resulterat i exil och yrkesförbud i Östergötland. Jag protesterar i egenskap av akademisk ämnesföreträdare för den disciplin, allmänmedicin, som läkaren i fråga tillhör. Och låt mig då först säga att det finns inga som helst dubier om att vår kollega är en duktig läkare; empatisk, engagerad, energisk, uppskattad av patienter och team, utan en fläck i protokollet. Det enda avbräck som manschauvinistiskt kunnat exploateras av vedersakarerna var att hon innan klappjakten startade tog sig tid och ledighet att vårda sitt leukemisjuka barn!

Har inte gjort fel

Vad nu då? Så kan det väl inte gå till? Hon måste väl ha gjort något fel i alla fall! Fast nej, det har hon inte. Det kusliga är att det inte är för egen skull hon klär skott, utan för sin makes. När arbetsförmedlingen frågar landstinget varför läkaren inte får arbeta i Östergötland ges